פיוט לשבת פרשת בראשית

כל סטרופה נחתמת בלשון הלקוח מן המקרא, והפיוט חתום "אהרן" בראשי ארבע הסטרופות הראשונות.

ַ אַתָּה אֵל ו לְכֹל רֹאשׁ מִתְנַשֵּׂא:

בִּי מָעוֹן ו נִמְצֵאתָ לַכֹּל וּמַחְסֶה:

שַׂמְתָּ חֶבְיוֹן עֻזָּךְ ו הַכִּפַא:

קהל: אֲשֶׁר נִסְתַּרְהָ שָׁם בְּיוֹם הַמַּעֲשֶׂה: (שמואל א כ:יט)

הָּכִין מְאוֹרוֹת וּ לִמְשׁׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה:

בַּגָּדוֹל הַחֵל וּ וּבַקּטוֹן כִּלָּה:

קֶדֶם וְאָחוֹר ו מִי יַחְקֹר וּמִי יְמַלְלָה:

קהל: הַעְמֵק שְׁאָלָה אוֹ הַגְבֵּהַ לְמָעְלָה: (ישעיהו ז:יא)

רָצָה בְּטוּבוֹ ו לִבְרוֹא אָדָם זָכָר וּנְקֵבָה וּלְכַבְּדָם:

וְכֹל שָׁת ו תַּחַת יָדָם:

וְהָם עָבְרוּ מִצְוָתוֹ וּ וְזֶה פִידָם וְאֵידָם:

קהל: וַיְגָרֶשׁ אֶת הָאָדָם: (בראשית ג:כד)

בָּוָה הַשְּׂרָפִים ו יְהִי גַן עֵדֶן לְמַעֲרֶכֶת:

פִּי מַעֲלָתָם ו מַהוֹד אֶל הוֹד נִמְשֶׁכֶת:

שָׁם יַשְׁכִּין גְּזֵרָה וּ לְעַצְמָה נִסְמֶכֶת:

קהל: הַכְּרוּבִים וְאֵת לַהַט הַחֶּרֶב הַמִּתְהַכֶּכֶת: (המשך הפסוק שם)

נָאְדָּר בְּרִבְנוֹת קֹדֶשׁ תַּרְשִׁישִׁים:

:אָישׁ אָישׁ מִמְּקוֹמוֹ וּ לְהַקְדִּישׁוֹ דֹרְשִׁים

אֹהֲבָיו וּקְרוֹבָיו וְלֹא יָדְעוּ נְתִיבָיו וּ הוֹדוֹ מְבַקְשִׁים:

קהל: אַל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים: (תהלים פט:ח)

◊ חזן: אַל גַעַרָץ בְּסְוֹד־קְדֹשִׁים רַבָּה ו וְנוֹרָא עַל־כָּל־סְבִיבִיו: (תהלים פט:ח)
יְהֹוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת ו מִי־כָמְוֹךְ חֲסִין יָה ו וֻאֱמְוֹנְתְךְּ סְבִיבוֹתִיךְ: (תהלים פט:ט)
אֵין־קָדְוֹשׁ כַּיהֹוָה כִּי אֵין בִּלְתָּךְ ו וְאֵין צִוּר בֵּאלֹהֵינוּ: (שמואל א ב:ב)
קהל: וְאַתָּה קַדְוֹשׁ ו יוֹשָׂב הִהְלִּוֹת יִשִּׂרָאֵל: (תהלים כב:ד)

Piyyut for the Shabbath of Parashath Bereshith

(Every stanza concludes with a line taken from Scripture, and the poet's name is signed in the initial letters of the first four stanzas.)

You are God, who are elevated as head above all,

For You are found to be a home for all, and a refuge.

You placed the Throne as the hiding-place of Your strength —

Congregation: Where You hid on the day of action. (I Samuel 20:19)

He established the luminaries to rule over the day and the night;

He began with the greater one, and finished with the smaller one.

Who can investigate or speak of the earlier or later,

Congregation: To ask about the deep, or ascend high above? (Isaiah 7:11)

He found it pleasing, in His goodness, to create humans, male and female, and to show them honor.

And He placed everything under their hands.

[But] they violated His commandment, and this was their destruction and downfall —

Congregation: [That] He expelled the human. (Genesis 3:24)

The Garden of Eden would [henceforth] be the dwelling place of the Seraphim, [where they would stand] in a line,

For their loftiness extends from splendor to splendor.

There He settles a decree relying on itself:

Congregation: The cherubim, and the blade of the rotating sword. (Gen. 3:24, cont.)

[God is] glorified amidst the myriads of holiness– the Tarshishim,

Each one from his place seeks to declare His holiness.

Those that love Him and are close to Him, and do not know His paths, search His splendor.

Congregation: God, adulated in the council of the holy ones. (Psalms 89:8)

Cantor: God, adulated in the great council of the holy ones, and awesome over all His surroundings. (Psalms 89:8)

Adonai, God of Hosts, who is like Thee, mighty one, Yah? And Thy faithfulness is upon Thy surroundings. (Psalms 89:9)

There is none holy like Adonai, for there is none but Thee; and there is no rock like our God. (I Samuel 2:2)

Congregation: And Thou art Holy, enthroned on Israel's praises. (Psalms 22:4)